

Poșta literaturii dramatice

MAICEL ION FANDARAC, București: **Libertatea de a fi singur** se numește textul dumneavoastră, subintitulat — nici mai mult, nici mai puțin — **Teatru, 1986**. Este o întreprindere cumva dramaturgică și destul de ciudată în care realitatea — puțină cită transpare — este văzută din perspectiva, hai să-i zicem așa, **science fiction**, dar pe un fond ocult, în care evoluează desene bidimensionale și nu caractere. Să cităm din lista personajelor: „**Waaa** — savantul, **Ununu** — fratele savantului și, pe (sic!) plan imaginar, dublul său, **Emanuela** — mama tinerei Beatrice, — **Necunoscuta** — o fostă amantă a lui Waaa, pe (sic!) plan imaginar Moartea, — **Judecătorul**, **Un cadavru... viu** — pe (sic!) plan imaginar Tre-cutul”. Ajuns în fața tribunalului unui guvern care pregătește „războiul s elector”, Waaa, (care este cel mai puternic emițător de unde bioenergetice, ba, mai mult, poate recepționa astfel de impulsuri, de semnale transmise de la distanțe cosmice, în plus are darul de a vedea la propriu tot ceea ce se întâmplă în orice parte a Terrei, dar și în galaxia noastră), trebuie să dea de jurnalul său în care a imaginat salvarea planetei de la apocalipticul dezastru de către niște minuscule ființe roșii. Narațiunea este presărată cu personaje cu statut de fantomă, a trece din viață în moarte și din moarte în viață fiind o chestiune de sărit pirlcazul, Necunoscuta, care afirmă că i-a făcut un copil lui Waaa, i se adresează acestuia cu astfel de gingășii „Hei, fantomica mea, fantomică...”.

Ce să spunem mai întâi și întâi? Poate ne trimiteți ceva din seria **Teatru, 1988**.

DAN DAVID, Cimpina: Cele 18 pagini dactilografiate la două rânduri reprezintă oare un fel de piesă-program, în trei acte, menită să pună într-o lumină comică textualismul? Intitulat **Unde pupi și unde crapă** (dramatizare a unui fragment din romanul „Un om visa un cal și calul n-avea nimic împotriva”) textul dumneavoastră cumulează sintagme de la Lovinescu la Fl. Mugur și este o combinație vulcanică între stilurile profesate în **Sătira duhului meu**, **Conu Leonida față cu reacțiunea** și **Pînă și Stamate**, un fel de neodadaism la care participă **Picasso** — un câțel de rasă necunoscută al cărui hămăit declanșează muzica formației Led Zeppelin, și a cărui unică contribuție la narațiune este binecunoscuta lui interjecție, **Docentul**, în cea mai mare parte a timpului cățărât pe șifonier, **Infatigabila silfidă** — o, cum spuneți dumneavoastră, îngeră de... douăzeci și ceva de ani, la care se adaugă **Recitatorii bolților de aur** (ipostază de azi a corului antic, prezent în economia piesei numai ca... înregistrare). În actul al treilea decorul este prezentat în umbra totalitară a epitetului „nefericit”: „Aceeși cameră nefericită, Același nefericit șifonier, de care este rezemată o scară absolut nefericită. Bicicletă nefericită rezemată de masă nefericită... Lângă masă, pigios, un gramofon uzat, lângă care doarme (veghindu-l, așa se zice?) domnul **Picasso**. O păpușă stricală, alături... Pe rogo-

jină, nefericită, despletită și dulce și cu bluza descheiată mult, lăsând vederii noastre niște sini claudia cardinale, **Infatigabila silfidă**, uitându-se pe o «Istorie a literaturii de la geneză pînă poimărti». Pe șifonier, lângă tavanul cu stele și cu poezi prin ele, domnu docent, fumînd, scotocindu-și interioarele gîndirii, strofocîndu-se, trosnînd din prăsele, din șuruburi, din încheieturi, scriînd fresca ce va fi gata în următorii ani o sută și care se va intitula «Un om visa un cal și calul n-avea nimic împotriva».”

Discuția dintre Conu Leonida—Profesorul doctor docent și Efimița — ingera are uneori savoare și trimiteri deseori subtile la problematica ilustrată de acest laitmotiv: „Ce vorbești dumneata, coșule, ce crezi că Ioropa e-o glumă, un obiect, o iluziune? E o țară, domnule dragă, dacă nu care cumva chiar un continent”. Ne trimiteți și altceva?

MUGUR MARINESCU, Călărași. În legătură cu relația între termenii **inter-textualism**, **textualism** și **spectacol de teatru**, vă recomandăm articolul **Inter-teatralitate**, din volumul **Mariei Vodă Căpușan Pragmatica teatrului**, Editura Eminescu 1987, pagina 139.

MAI TRIMITETI Ducu Ștefănescu — Alba Iulia; Maria Sângiorzan — Fetești; Miu Miozotis — Cernavodă.

DEOCAMDATA NU Tudorică Lupșa, Arad; Incognito, Vaslui.

Paul TUTUNGIU

Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază.